

## USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Evy Šonkové a soudců Mgr. Tomáše Kocourka a JUDr. Miluše Doškové v právní věci žalobkyně: **Sud-ete reality s.r.o.**, IČO 09649395, se sídlem Antala Staška 1859/34, Praha 4, zast. JUDr. Vitem Kučerou, advokátem, se sídlem Obrovského 2407, Praha 4, proti žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**, se sídlem Pivovarské náměstí 1245, Hradec Králové, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 1. 2023, č. j. KUKHK-39331/UP/2022(OS), v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 6. 4. 2023, č. j. 30 A 7/2023-93, o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

### t a k t o :

- I. Návrh žalobkyně na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **s e z a m í t á .**
- II. Žalobkyni **s e u k l á d á** zaplatit soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku ve výši **1000 Kč**, a to ve lhůtě **tří dnů** od právní moci tohoto usnesení.

### Odůvodnění:

[1] Podanou kasační stížností se žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové (dále jen „krajský soud“), jímž krajský soud zamítl stěžovatelčinu žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 1. 2023, č. j. KUKHK-39331/UP/2022(OS). Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl dle § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, jako nepřípustné odvolání stěžovatelky proti rozhodnutí Městského úřadu Vrchlabí (dále jen „stavení úřad“) ze dne 17. 10. 2022, č. j. MUVR/32202/2022/VONHA, jímž byla umístěna stavba „ŠPINDLERŮV MLÝN – PROPOJENÍ AREÁLŮ“ (dále jen „územní rozhodnutí“), neboť stěžovatelka nebyla účastníkem územního řízení.

[2] Stěžovatelka v kasační stížnosti navrhla, aby Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek, a to vzhledem k závažnosti dopadů rozsudku krajského soudu do jejích práv. Tato práva spočívají zejména v ovlivnění postavení stěžovatelky v dalších řízeních týkajících se umísťované stavby. K důvodům v podrobnostech odkázala na obsah žaloby a napadeného rozsudku, v nichž jsou skutkové okolnosti detailně popsány.

[3] Žalovaný s přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti nesouhlasí. Stěžovatelka podle něj v návrhu neupřesňuje a hlavně náležitě nedokládá, v čem spočívá tvrzená závažná újma na jejích právech. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti by naopak mohlo dojít k zásahu do práva stavebníka provést v zamýšlené době stavební záměr.

[4] Protože stěžovatelka spatřuje újmu, která jí hrozí v důsledku nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti, v ovlivnění jejího procesního postavení v dalších řízeních, považuje Nejvyšší správní soud za vhodné stručně shrnout dosavadní procesní situaci stěžovatelky ve vztahu ke stavebnímu záměru spočívajícímu v propojení skiareálů ve Špindlerově Mlýně.

[5] Stěžovatelka požádala stavební úřad o přiznání postavení účastníka územního řízení. Své účastenství odvozovala z vlastnického práva k pozemkům, které mají být stavebním záměrem (propojením skiareálů) dotčeny. Stavební úřad nicméně dne 10. 6. 2022 rozhodl, že stěžovatelka účastníkem řízení není. Proti tomuto rozhodnutí se stěžovatelka bránila odvoláním, které žalovaný dne 22. 8. 2022 zamítl. Proti tomuto rozhodnutí žalovaného se stěžovatelka bránila žalobou u krajského soudu, který ji rozsudkem ze dne 25. 1. 2023, č. j. 30 A 62/2022-63, zamítl. Proti tomuto rozsudku stěžovatelka brojí kasační stížností, o níž zdejší soud vede řízení pod sp. zn. 1 As 24/2023 a doposud o ní nerozhodl.

[6] Mezitím stavební úřad vydal (dne 17. 10. 2022) územní rozhodnutí. Stěžovatelka navzdory tomu, že jí bylo pravomocně odepráno účastenství v územním řízení, podala proti územnímu rozhodnutí odvolání. To, jak již bylo shora uvedeno, žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl jako nepřipustné z toho důvodu, že stěžovatelce nepříslušelo postavení účastníka územního řízení.

[7] Kasační stížnost v nynější věci nemá ze zákona odkladný účinek [§ 107 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)]. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatelky přiznat, jsou-li splněny tři materiální předpoklady (§ 73 odst. 2 s. ř. s.): 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí musí pro stěžovatelku znamenat újmu; 2) újma musí být pro stěžovatelku nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám; 3) přiznání odkladného účinku nesmí být v rozporu s důležitým veřejným zájmem (usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 1. 7. 2015, č. j. 10 Ads 99/2014-58). Uvedené předpoklady musí být naplněny kumulativně.

[8] Pokud jde o splnění prvních dvou podmínek, je základním předpokladem úspěšnosti návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti skutečnost, že navrhovatel *tvrdí a zároveň osvědčí*, že výkon nebo jiné právní následky napadeného rozhodnutí (v nynějším případě zamítavý rozsudek krajského soudu) by pro něj znamenaly kvalifikovanou újmu. Navrhovatel (stěžovatelka) tak musí dostatečně podrobně a určitě tvrdit, že mu hrozí nepoměrně větší újma, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, v čem konkrétně tato újma spočívá a jaký je její rozsah, a tato tvrzení též musí doložit.

[9] Stěžovatelčin návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti není důvodný. Nejvyšší správní soud v posuzovaném případě nedospěl k závěru, že by výkon nebo jiné

pokračování

právní následky rozsudku krajského soudu (resp. napadeného rozhodnutí žalovaného) znamenaly pro stěžovatelku kvalifikovanou újmu předpokládanou § 73 odst. 2 s. ř. s.

[10] Stěžovatelka se zjevně snaží dosáhnout toho, aby jí bylo přiznáno procesní postavení účastníka územního řízení. Újmu způsobenou rozhodnutím žalovaného a zamítavým rozsudkem krajského soudu spatřuje v tom, že v důsledku odeprání účastenství v územním řízení jí bude též odepráno účastenství v navazujícím řízení o povolení stavby (viz bod 3.7. kasační stížnosti). Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti by se však procesní pozice stěžovatelky do budoucna v ničem nezměnila. V nyní posuzované věci se primárně nejednalo o účastenství stěžovatelky v územním řízení (spor výlučně týkající se jejího účastenství je předmětem řízení sp. zn. 1 As 24/2023), předmětem přezkumu bylo rozhodnutí o odvolání stěžovatelky proti samotnému územnímu rozhodnutí. Sistace právních účinků napadeného rozsudku, byť i ve spojení se sistací právních účinků rozhodnutí žalovaného, by jí kýžený výsledek nepřinesla. Přiznání odkladného účinku kasační stížnosti není s to zabránit negativním důsledkům (újmě), jichž se stěžovatelka obává (nemůže jí tím být založeno ani autoritativně zajištěno postavení účastníka navazujících povolovacích řízení).

[11] Navíc tvrzená újma, která spočívá výhradně v tom, že stěžovatelka nebude účastníkem řízení o povolení stavby, nedosahuje intenzity ani výjimečnosti odůvodňující vyhovění jejímu návrhu. Institut odkladného účinku nachází uplatnění v případech, kdy je tvrzená hrozící újma závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická a bagatelní (srov. např. usnesení NSS ze dne 30. 1. 2012, č. j. 8 As 65/2011-74, usnesení ze dne 20. 9. 2012, č. j. 8 Afs 40/2012-56, či usnesení ze dne 21. 5. 2014, č. j. 6 Afs 73/2014-56).

[12] Pro úplnost je vhodné dodat, že odkladný účinek nelze přiznat kasační stížnosti ani z důvodů uplatněných v žalobě, které se vážou k ochraně životního prostředí. V tomto směru stěžovatelka v návrhu netvrdila vůbec ničeho.

[13] Nejvyšší správní soud tedy kasační stížnosti odkladný účinek nepřiznal, protože stěžovatelka neosvědčila hrozbu závažné újmy. Za této situace soud tvrzenou újmu nepoměřoval s újmou, jež by přiznáním odkladného účinku mohla vzniknout jiným osobám (například žalovaným zmiňovaná újma hrozící stavebníkovi v souvislosti s prodlužováním řízení o povolení stavby). Kasační soud se nezabýval ani tím, zda by přiznání odkladného účinku nebylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[14] Závěrem Nejvyšší správní soud připomíná, že usnesení o přiznání či nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti lze považovat pouze za rozhodnutí předběžné povahy a nelze na jeho základě předjímat, jak bude rozhodnuto o kasační stížnosti samotné (usnesení NSS ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005-76, č. 1072/2007 Sb. NSS).

[15] Druhý výrok tohoto usnesení vychází z toho, že povinnost zaplatit soudní poplatek za podání návrhu na přiznání odkladného účinku vzniká dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o návrhu rozhodnuto a v němž byla navrhovateli uložena povinnost soudní poplatek zaplatit, podle § 4 odst. 1 písm. h) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, aplikovaného *per analogiam* (srov. usnesení NSS ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012-32). Stěžovatelka je proto do tří dnů od právní moci tohoto usnesení povinna zaplatit soudní

poplatek ve výši 1000 Kč. Poplatek je možno zaplatit na účet Nejvyššího správního soudu č. 3703-46127621/0710, vedený u České národní banky, pobočka Brno, variabilní symbol pro identifikaci platby je: **1020413323**, případně kolky na přiloženém tiskopisu.

**P o u č e n í:** Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. května 2023

Mgr. Eva Šonková  
předsedkyně senátu

pokračování

Vyhovuji výzvě a zasílám Nejvyššímu správnímu soudu v kolkových známkách určený soudní poplatek.

ke sp. zn.: 2 As 133/2023

podpis.....

---

↓ místo pro nalepení kolkových známek